

[Aksel Larsen.]

listiske Stat har, mod Faren fra Syd. Ja, men vi Kommuniste vil ikke være med til den Slags, og vi erklærer kategorisk, at det Forsvar, de Herrer dér stiller op, intet Forsvar er, men kun et Paaskud for at fuldføre Vendingen til kapitalistisk fædrelandsforsvarende Parti.

Det internationale Proletariat har før været i saadanne Situationer. Maa jeg minde det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch om noget, han kender eller burde kende. Da Verdenskrigen udbrodt, begyndte den som en Krig mellem Østrig og Serbien. Serbien var ganske utvivlsomt den angrebne Part, men det var et lille Land, som ikke kunde klare sig mod Østrig. Hvad skete der i det serbiske Parlament? De to eneste Arbejderrepræsentanter, der sad som Medlemmer af det socialdemokratiske Parti i Serbien — ikke Socialdemokrater i den Forstand, som vi har dem herhjemme eller i Tyskland —, erklærede, da Spørgsmaalet om Fædrelandsforsvar og Militærbevillinger kom frem i Rigsdagen: Ja vel, vi ser, at Østrig angriber Serbien, men vi ved, at denne Krig er et Led i en verdensomspændende Interessekonflikt mellem de imperialistiske Stormagter, at Serbien kun er en Brik, og vi vil ikke være med i en saadan Krig; derfor stemmer vi imod Militærbevillingerne. De gjorde det og vandrede i Fængsel for det.

Vor Stilling er den samme. Vi ved, at en Konflikt ved Skelbækken ikke kan tænkes uden som Led i en ny Verdenskrig, udkæmpet mellem Stormagter, og hvor det lille Danmark vil slutte op som allieret af Frankrig og England. Vi vil ikke være med i en saadan imperialistisk Krig. Men det betyder ikke, at vi vil lægge Grænsen blot eller udlevere Danmark modstandslost til danske eller tyske Fascister — tværtimod. Dér har vi nogle udmærkede Paroler — Undervisningsministeren har været med til at stemme for dem i Basel 1912 —, som den Dag i Dag har Gyldighed, og som udtrykkes i det, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kalder en Frase: at vende Geværerne den rigtige Vej. Vi tror, det er muligt at bekæmpe Kapitalismen i Danmark og i Tyskland, men ikke derved, at vi stiller Spørgsmaalet op saaledes: Er det en kapitalistisk Angrebskrig eller Forsvarskrig? men derved, at vi spørger: Hvad tjener Proletariatets Interesser? Lad saa Undervisningsministeren sige: Internationalisme og alle disse „ismer“ er noget grusomt noget — vi er stadig væk

Internationalister og har ikke forandret os i den Henseende.

Der drives en voldsom nationalistisk Agitation her i Danmark. Ganske vist erkender jeg, at den drives mest i Pressen, for endnu er der ikke Sangbund ude i Befolkningen for den — om der nogen Sinde vil blive det, er et Spørgsmaal. Illustrerende i den Henseende er det Møde, der blev holdt i Idrætshuset i København angaaende „Grænseværnet“. Til Trods for at Dagspressen fortæller, at Befolkningen er saa nationalt indstillet, tog det en hel Uge for 3 førende københavnske Blade at fylde Idrætshusets Sal nogenlunde. Man har opholdt sig en Del over dette Møde og det, der skete derude, og har i den konservative Presse taget Anledning til at forlange Forbud mod Det kommunistiske Parti og lignende Ting, fordi vi skulde have sat hele vor Kraft ind paa at forstyrre Mødet — det lykkedes imidlertid ikke. Jeg maa sige, hvad jeg har sagt ved tidligere Lejligheder, at det passer ikke. Hvis det havde passet Det kommunistiske Parti, hvis vi havde anset det for formaalstjenligt og nødvendigt, vilde der ikke være kommet stort andet end Kommuniste til det Møde; det vilde kun have kostet en enkelt Parole at faa de første 2 000 25 Øres Billetter solgt til Kommuniste, og saa kunde man have kigget i Vejviseren efter det nationale Grænseværns Møde. Men vi gjorde det ikke, fordi vi ikke havde tilstrækkelig Interesse i det, ikke ansaa det for tilstrækkelig betydningsfuldt. At der skete noget derude, skyldes simpelt hen, at der, saa længe jeg kan huske eller ifølge Historien, ikke har været afholdt noget nationalistisk Møde i København, hvor københavnske Arbejdere ikke mødte op og protesterede og fremkaldte saakaldte Uroligheder. Men betegnende er det for Mødets Arrangører, f. Eks. Det radikale Parti, at ved Mødet fungerede som Politi, ikke, som „Politiken“ siger, nogle blaaøjede Studenter, men Carsten Rafts konservative Stormtropper — den Slags Ting generer ikke Det radikale Parti og generer ikke „Politiken“. Ja, jeg siger igen, her har vi igen et Bevis paa, hvor forløjet Bladene optræder, hvor forløjet man driver Agitationen, naar det gælder nationalistiske og kapitalistiske Formaal.

Ja, saa er der — jeg beklager, at jeg ikke kan komme ind paa alt, hvad det var nødvendigt at komme ind paa — til Slut Spørgsmaalet om Kommunisterne og det, der er sagt om dem her i Debatten. Der er forskellige Meninger. Det ærede Medlem